

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BOERENJONGENS

Een komedie in twee bedrijven

door

1880

Dirk Schokkaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.3249

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BOERENJONGENS* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK SCHOKKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/044
ISBN 978-90-385-13249

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Schokkaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 5 heren)

TINA : stiefdochter van wijlen Irma

POL : haar echtgenoot (rad van tong)

JOSE : stiefdochter van wijlen Irma (bazig type)

JOS : haar echtgenoot (pantoffelheld)

ANDRE : hun stiefbroer (onverzorgde verschijning)

JEAN : stiefzoon van Irma

CONCIËRGE : eveneens zeer onverzorgde verschijning, vooral te merken aan handen en tanden, loopt er steeds bij in smerig onderhemdje (cfr. ‘Onslow’ uit ‘Keeping up appearances’).

DECOR

Een eenvoudige, ouderwetse huiskamer. Een tafel, stoelen, enkele kasten, enkele schilderijen aan de muur. Een deur naar de hall, een deur naar de slaapkamer en een deur naar de keuken volstaan.

INLEIDING

‘Boerenjongens’ is een komedie die garant staat voor een gezellige en ontspannende avond. Na de dood van hun stiefmoeder komen de kinderen naar haar appartement. Het oubollige interieur doet vermoeden dat ze de centjes niet door ramen en deuren gooide. Allen koesteren ze dan ook de hoop dat er voor hun toch nog een centje weggezet is. Tot hun ontsteltenis liggen ze daar niet echt voor het rapen ... of dan toch?

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

(Men ziet een echt ouderwetse huiskamer die doet denken aan lang vervlogen tijden. Men hoort een sleutel in het slot draaien. Pol en Tina komen binnen.)

TINA : *(kijkt rond)* Allez, ... nu zijn we nog eerst zie!

POL : *(begint zijn snuffeltocht door de huiskamer)* Wat had ge dan gedacht?

TINA : Ha dat we niet eerst zouden zijn.

POL : So what ...?

TINA : So what! Als er geld mee gemoeid is... Ik weet het niet, maar hier hangt zoiets mysterieus, ... allez... ik vind dat hier feitelijk wat beklemmend.

POL : Beklemmend? Tja, hier heeft ook altijd een 'tang' gewoond hé!

TINA : Pol!

POL : Niet of wat? *(kijkt rond)*

TINA : Jawel, jawel maar ... het is precies of ik voel ze nog in mijne nek blazen...

POL : Jah, dat trekt hier langs alle kanten. Hoeveel zouden we hier nog voor krijgen? De appartementen worden duur verkocht deze dagen. En dan nog in het centrum.

TINA : Goh, heel de blok is te oud. Als die van hieronder weg is, breken ze misschien héél die blok af en zetten ze er weer een ander op.

POL : Ik denk toch dat ge er nog iets gaat van krijgen. Dat is een goede investering.

TINA : Ik niet alleen hé Pol!

POL : *(zucht)* Nee, er staan nog twee smoelentrekkers aan te schuiven.

TINA : *(is gaan zitten)* Ze lag toch schoon ...!

POL : Vindt gij dat? Hoe kan die nu schoon liggen... zo'n lelijk mens...

TINA : Ge weet goed wat ik bedoel.

POL : Nee, ik weet niet wat ge bedoelt. Ne dode kan niet 'schoon' liggen, vooral zij niet. Maar nu sé, ... het spelletje kan beginnen!

TINA : Ha jah, daar hebt ge toch lang genoeg op gewacht. Nu is het zover en nu is het weer niet goed...

POL : Het is niet de moment hé!

TINA : Pol, het is nooit de moment om te sterven.

POL : (*zucht*) Nu plannen wij eens één keer een reisje met ons twee en madam vindt het nodig om juist nu te moeten sterven.

TINA : Er is toch die annulatieverzekering.

POL : Ja, dat wel, maar of we voor die prijs nog een hotelletje gaan kunnen boeken, dat weet ik niet hoor. Het was een promotie hé!

TINA : Koffie...?

POL : Hé ...?

TINA : Moet ik koffie zetten?

POL : Ha ja, veel anders zal hier niet in huis zijn zeker? Ze was te gierig om haar eigen speeksel door te slikken. (*gaat naar kast en doet deuren open*) Zeg eens, ... dat staat hier vol met kriecken op jenever! (*neemt pot en doet dan andere kast open*) En hier ook al! Heeft ze u dat ooit gepresenteerd?

TINA : Nee, dat niet... maar ik wist wel dat ze er mee bezig was! Ik ben hier ooit eens geweest toen ze een lading kriecken hadden afgezet. Allemaal met gaten en blutsen. Ze kwamen uit de boomgaard van 'Charel van den Tingel', zei ze. Natuurlijk kreeg ze die kriecken gratis, dan nog wat goedkope alcohol er op en ze kon voort voor als het nog eens oorlog werd.

POL : Zeg eens, op die potten staan jaartallen, er zijn er bij van tientallen jaar terug!

TINA : Jah, als onze pa gestorven is, dan is ze daar mee begonnen. Als therapie zei ze! Ik mocht daar nooit van proeven. Hoe langer ze konden 'trekken', hoe beter ze werden zei ze.

POL : Dat zal wel zijn! Ik zal hier straks eens een pot openwringen sé, d'r staat zelfs ne pot bij van 1962! Wacht eens, ...1962... dat kan toch niet... dan was die nog niet met uw vader hé...? Uw moeder is maar twintig jaar dood!

TINA : Jah, dat is inderdaad zo. Dan zal ze die meegebracht hebben uit een vorig leven zeker. (*gaat even af om koffie te zetten*)

POL : (*luid naar de keuken toe sprekend*) Een speciaal mens was het, 'k heb het er nooit mee gehad. Precies een toverheks met zo'n karbonkel op haar neus. Wat uw vader daar ooit in gezien heeft...!

TINA : (*roept*) Nescafé!

POL : Hé?

TINA : Nescafé, dat is alles dat ik hier vind.

POL : Dat was te denken hé!

TINA : *(roept)* Hoelala!!

POL : ‘C’est magnifique!’ ... Arno Hintjes, TC Matic!

TINA : *(komt terug op)* Neen, ... Elixir d’Anvers van ‘de Beukelaer’! Een héél fles, onder de pompbak.

POL : Ha? Neem eerst maar een staaltje, voor hetzelfde geld is het haar ochtendwater!

TINA : *(doet fles open en ruikt)* Zo echt als iets, ... dat zal voor het hoog bezoek geweest zijn hé.

POL : *(staat recht en gaat naar de andere kast en trekt de deurtjes open, op zoek naar glaasjes)* Weinig kans dat die hier kwamen, bij zo’n toverheks. Misschien een leverancier van borstelstelen *(lacht)*. Zeg eens maar, ...nu staat dat hier ook al vol potten! Was die nu echt aan het hamsteren voor een oorlog?

TINA : Wacht, in de keuken staan misschien borrelglaasjes. *(gaat naar keuken en komt terug op)* Bingo!

(Pol en Tina gaan zitten en schenken zich in)

Ik vind dat ze lang wegblijven...

POL : Ze zullen hier vlug zijn, wees maar zeker. Voor het geld danst de beer. *(stilte)*
Waar hebben ze haar eigenlijk gevonden?

TINA : Beneden, op het koertje, tussen de vuilzakken. Waarschijnlijk is ze gevallen bij het buitenzetten van de PMD. Ze lag op een blauwe zak, die mannen van de vuilkar hebben ze gevonden. De conciërge was er als eerste bij.

POL : Ze hadden ze beter met het groot vuil meegenomen, dan hadden we die kosten niet gehad.

TINA : Pol, ... alstublieft! Ze was en blijft mijn stiefmoeder.

POL : En gij Assepoester zeker?

(de bel gaat)

Ik denk dat er nog aandeelhouders zijn!

TINA : *(staat recht)* Ge gaat U niet bemoeien hé! *(gaat deur opendoen)*

POL : Ik zou niet durven.

(Tina komt binnen met zus en schoonbroer, Pol en José)

TINA : Dat is ook een eeuwigheid geleden!

POL : Hier sé, meneer en madam de Maagd! Hoe gaat het ermee?

(ze schudden elkaar de hand)

JOSE : Goed, ... in de mate van het mogelijke hé.

JOS : Ja, een mens verschiet toch altijd hé, we hadden het niet zien aankomen.

POL : Wat zien aankomen ...?

JOS : Wel, ... het plotselinge overlijden.

POL : Ha, ha nee, zoiets ziet men niet aankomen hé. Dat is ineens met heel uw lijf tegen de vlakke hé ... “corps dramatiek”... schoon dood.

TINA : Pol alstublieft!

POL : Graag gedaan. Als de mensen willen gaan zitten ...? Een ‘Elixirke’? De toverheks trakteert! *(lacht)*

JOS : De toverheks...?

POL : Awel ja, de hoofdsponsor, ... de stiefmoeder!

JOSE : Daar hebben wij ons bonen niet voor op de week gelegd zulle. Wij komen toe *(dan binnensmonds)* Al is het maar juist!

POL : Zeg maar, ge ziet er stralend uit vind ik. Ge staat precies al in het nieuw. En dan zijn de prijzen nog niet uitgedeeld. *(lacht)*

JOSE : Denk maar vlug wat anders, ik heb het gewoon wat warmer gewassen om eens een ander kleurtje te hebben. *(wijst naar glaasje)* En kan ik nu ...?

POL : Dat is zeker sé. *(schenkt uit)* Allez, ... op de gezondheid van ...heu... de familie hé.

JOSE : Ge zegt het daar goed. Gezondheid ... terwijl er net iemand haar kop neergelegd heeft.

POL : Dat is niet echt familie hé, aangetrouwd ja...

JOS : Och, ze hebben samen toch nog aangename jaren beleefd.

TINA : Ha Jos, ... en gij weet dat? Ik dacht dat gij hier nooit kwam?

JOS : De laatste jaren niet meer. Maar toen uw vader nog leefde ging ik méér dan eens.

Ze leken me toch gelukkig.

JOSE : Ik versta alleen niet dat die dan zo noodzakelijk moesten trouwen. Ze konden toch gewoon bijeenkruipen? Maar zij wou dat hé ...

POL : Dat is zeker, ze wist héél goed dat uw pa een goed spaarpotteke had.

TINA : Och, onze pa was een ezel. Allez, ne kloot!

JOS : Uw pa was een brave mens.

POL : Ja, maar wat is het nu, was het een ezel, een kloot of een brave mens?

TINA : Gewoon, hij was véél te goed...

JOSE : En dat is half zot hé! Kom, ... giet nog eens in.

JOS : José, ik zou graag hebben dat ge niet te veel drinkt. Ik weet dat als ge uw emoties niet te baas kunt, dan ...

JOSE : Jos! Shut up! *(neemt fles en schenkt uit)*

POL : Dat is nog eens een conversatie sé!

JOSE : Ik wou maar zeggen dat er bij mij van 'emoties' geen sprake is. Dat mens laat me koud ... enfin ze is koud...allez dat hoop ik toch. De enige emotie die bij mij opborrelt hé, dat is het feit dat we dat spelleke hier weer kunnen betalen. Ge weet toch wat dat allemaal kost? Massieve eik of triplex, als ge dood zijt weet ge dat toch niet meer. Maar betalen zult ge

POL : Of zo'n fruitkistje! *(lacht)* Allez, zo'n bakske van krieken hé! Dat is heel toepasselijk, ze was er hier van vergeven.

(Pol lacht uitbundig om dan plots op te houden bij de grimmige blikken van de rest van de familie)

Jah, ... euh excuseer, ..ik ...ik liet me wat gaan... Bon, de begrafenis dan. Wie gaat dat betalen, wie heeft zo veel geld?

TINA : Ha, zij zelf begot! Van haar spaarcenten. Allez, die van onze va. Want zij moet er niet veel gehad hebben, ze was van lage 'komaf'.

JOSE : Soort van 'katten'.

JOS : Minder begoed ja, maar dat wil toch niet zeggen...

JOSE : Jos! Hoor ik U nog!?

JOS : Ik bedoel maar dat men niet ...

JOSE : Ksst!!

TINA : Ik verwacht onze Jean. Hij ging langs de begrafenisondernemer en langs de bank.

JOSE : Onze Jean!? Is hij nu terug alleen, of zit hij terug bij een ander?

TINA : Tja, ...euh ik weet het feitelijk ook niet goed. De laatste waarvan ik weet was Regina. Maar volgens wat ik heb gehoord is die ook al afgeschreven...

POL : Op één been kunt ge niet staan hé!

TINA : Nee? Hij wel hoor! Die kan met één been wat gij met drie nog niet zou kunnen.

POL : Oeioei, zo fanatiek!

TINA : Nee, ik zeg alleen de waarheid.

JOS : Ik kan niet volgen zulle!

JOSE : Nee Jos, nu niet en ge hebt het nooit gekund. Nu, om even terug te komen Pol, wat bedoelde gij met die 'krieken'?

POL : Oh, gij weet dat blijkbaar ook niet, de kasten staan hier vol...

JOSE : Met krieken.

POL : Op jenever. (*gaat naar kast, doet ze open en neemt een pot*) Hier sé, deze zijn er van een paar jaar geleden. 'Zonder stenen' staat er op. Ze heeft ons toch iets nagelaten (*lacht*).

JOSE : En gij vindt dat plezant?

POL : We mogen toch eens lachen zeker?

JOSE : (*neemt pot bij zich en doet hem open*) Jos, zoek in de keuken eens een pollepel!? (*ruikt aan de pot*) Die krieken interesseren me niet, maar de saus kan lekker zijn.

JOS : (*staat twijfelend recht*) Ik verwittig U...

JOSE : Wie gaat gij verwittigen Jos!?

JOS : Tja ... (*af naar keuken*)

POL : Daar staat zelfs een pot van 1962 tussen, dat moet een goed jaar geweest zijn wat er staat er maar één van... Dat moet nog een pot van een vorig leven zijn. 'Met stenen' staat erop.

JOS : (*terug met pollepel*) Hier José, is hij groot genoeg?

JOSE : Dat hebt gij mij nu nog nooit gevraagd... Allez, geef hier die pot, ik zal eens een steekproef nemen. (*schept zichzelf in*) Nog iemand? (*schept bij iedereen in*)

POL : Allez vooruit, doen we een 'Ad Fundum', dat is goed tegen de beestjes. Zijn we

er?

(ze drinken allen glas in één teug leeg en trekken verschrikkelijke grimassen)

ALLEN : Oooh!

POL : Dat is nog zo slecht niet hé? Als het niet stoort zou ik graag nog eens ...

(ze schuiven allen glaasje bij om te laten vullen)

Ja, voor iedereen dus!

(De bel gaat.)

TINA : Dat zal onze Jean zijn.

JOSE : *(heeft reeds tweede glas leeggedronken)* Dan zal ik maar gaan open doen zeker!?

(José staat recht en slaat op de rug van Jos, die net zijn borrel leegdrinkt en het uitproest)

Blijven oefenen Jos! *(gaat dan de deur opendoen)*

POL : Gij doet dat niet slecht Jos. Ik zal het nog één keer voordoen hé... *(schept voor beiden in)* Maar de krieken ook opeten hé jongen, dat is ook 'boost' zulle!

JOS : Niet te veel, ik ben dat niet zo gewoon.

POL : Dan is het hoog tijd om het te leren.

(Men hoort gil van José. Vervolgens komt ze binnen met een héél bizar persoon: totaal onverzorgd en dwaas uiterlijk.)

JOSE : Meneer stond hier ineens binnen! Hij heeft blijkbaar een sleutel, en ik geloof niet dat dit onze Jean is hé... of hij zou heel hard veranderd moeten zijn!

ANDRE : Neenee, ik ben André.

POL : Allez?

TINA : Ha zo, en gij komt hier zo maar binnen?

JOSE : Met een sleutel.

POL : Juist, met een sleutel! Waarom belt ge dan eerst? Om zeker te zijn dat er niemand is? (*staat recht naast hem*) En waar hebt gij die sleutel gevonden?

ANDRE : Ik heb hem niet gevonden, ik heb een vaste sleutel van moeder gekregen. Ik bel altijd eerst zodat ze niet zou schrikken.

POL : Uw moeder...? Wat heeft uw moeder hier mee te maken?

ANDRE : Ze woont hier! Maar, ... wie zijn jullie?!

POL : (*doet hem na*) Ze woont hier, maar wie zijn jullie? Wij zijn de kinderen van de madam die hier woonde!

JOS : De stiefkinderen en aangetrouwde kinderen.

JOSE : Ja Jos, 't is goed.

ANDRE : Euh ...woonde?

POL : Ze is vertrokken op haar borstelsteel naar de eeuwige jachtvelden.

JOS : Overleden.

POL : Zo dood als een pier.

ANDRE : Is mijn moeder dood...?

JOSE : Ik weet niet of het uw moeder was, maar als ge nog lang wacht om te groeten, kan het zijn dat er terug beweging in komt!

JOS : José!

JOSE : Het is toch waar zeker, ge moet daar allemaal niet zo onnozel over doen. Kom, zet U nu eens even neer en leg het nu eens uit... Pol, schep nog eens uit en geef meneer ook een glaasje...

ANDRE : Ik ben André, zoon van 'Irma Vivijs' die weduwe is, ik bedoel 'was' van 'Firmin de Maagd'. (*tegen José*) Dus u bent ook 'de Maagd'?

POL : (*lacht*) Dat zou ik nu niet durven zeggen...

ANDRE : Ik bedoel de familie 'de Maagd'.

TINA : Ik ben Tina de Maagd. En dat daar is José de Maagd en onze Jean zou hier al lang moeten zijn. Hij is naar 'de Ruyte' (*begravenisondernemer*) en naar de bank.

JOS : En wij zijn aangetrouwd, ... dus eigenlijk ook...

JOSE : Ja Jos,... dank u!!

ANDRE : Maar dan ... dan ben ik jullie stiefbroer!

POL : Wacht eens even...

(ze allen drinken in één teug hun borrel uit, Jos schuift van zijn stoel om dan héél gegeneerd terug te gaan zitten, hij geraakt beneveld)

(Na pijnlijke stilte.) Jah, zijn we er? Dus u bent de zoon van de toverheks...?

JOS : *(Moeilijk pratend)* Madam Vivijs!

JOSE : Jos!

JOS : Nee, .. Irma heet ze! *(neemt pot en schept eerst zichzelf in, dan de anderen)*

POL : En waarom hebben wij daar nooit weet van gehad? Toen uw moeder met ons vader trouwde, hebben wij u niet gezien of gehoord.

TINA : Fysiek heeft hij er toch wat van weg hé Pol?

POL : Als ge daar een borstelsteel en een karbonkel bij denkt, dan is er inderdaad gelijkenis.

JOS : *(nog moeilijker verstaanbaar)* Nog iemand kriekensap ...?

ANDRE : Ha, jullie hebben de krieken gevonden. Dat was echt haar passie. Ik wil wel nog wat... De kasten staan er vol van. Ze heeft vroeger ook pruimen opgelegd. Ik mocht er alleen maar naar kijken, aankomen niet!

JOS : *(staat wankelend op en gaat rond met pot en pollepel om iedereen te bedienen)*
Dat is dikwijls zo, ... met pruimen!

JOSE : Jos!

JOS : Aanwezig! *(doet ronde, drinkt zelf nog eens uit pollepel en vleit zich neer in zetel)*

ANDRE : Allez, ik ben blij mijn familie te leren kennen. *(staat recht met open armen)*
Misschien kunnen we elkaar eens knuffelen?

TINA : Liever niet.

JOSE : Nee, bedankt, wij zij zo geen knuffelaars...

JOS : *(probeert recht te kruipen)* Als ge dat wilt...

JOSE : Gij blijft zitten! *(tegen André)* Maar hoe moeten wij u geloven?

ANDRE : Waarom zoude gij mij niet geloven? Ik vind het verschrikkelijk om jullie in deze situatie te leren kennen... Ze wou liever niet dat jullie wisten dat ze zelf nog een zoon had. Toen ze destijds hertrouwde met jullie vader, besloot ze dit te verzwijgen. Jullie zouden kunnen denken dat het om het geld van jullie vader te doen was. En dat ik ook mijn deel zou eisen.

POL : Ha, ten eerste, hoe weet gij dat er geld was, en ten tweede, wat zijn wij vooruit met dat te verzwijgen? Ze waren nu eenmaal getrouwd en zodoende zijde gij ook kandidaat erfgenaam. En het valt wreed op dat gij hier juist nu komt binnengevallen. Juist wanneer uw moeder gestorven is en dat wij hier nu allemaal toevallig zijn. Verstaat ge mijne zever...?

ANDRE : Jah, haar dood is voor mij ook een verrassing hé, ... heu ik bedoel een schok! Het is bij mij een lange tijd geleden dat ik hier geweest ben. Ik ben heu ... een tijdje op reis geweest, (*schaapachtig*) laat het me zo zeggen...

JOSE : Allez jong, op reis...? En dan nog wel voor een tijdje... hoe lang was dat dan?

ANDRE : Bwa, alles bij elkaar genomen toch een paar jaar denk ik.

JOSE : Ho, ge denkt het, ge zijt niet zeker?

ANDRE : Jawel, maar ik spreek er niet graag over...

TINA : Het was dus niet met de boerinnenbond?!

ANDRE : Af en toe kwam ik naar hier, als ik eens een weekendje verlof had, enfin...

POL : Dat is straf. Ge ging op reis en ge kreeg verlof om op verlof te gaan... Dat is nog eens een systeem sé.

TINA : Dat is bij u toch niet anders Pol? Gij komt toch ook uit uw bed om op het werk verder te slapen?

POL : Oooh, wat zijn we weer plezant...

ANDRE : (*ongemakkelijk*) Zou het storen dat ik even het kleinste kamertje opzoek? Het zijn de emoties denk ik. Dan begint dat hier allemaal ...

POL : Wij hebben daar geen schooltelevisie voor nodig. Ge kent de weg hé? Allez, dat denk ik toch...

(*André af.*)

TINA : 't Is ne speciale hé?

JOSE : Ik weet niet wat ik er moet van denken... Een stiefbroer begot, ... en ineens is die daar...

JOS : (*met dikke tong*) d' Er is iets aan! Goe weten!

JOSE : En als gij zo blijft voortdoen, aan u ook! Goe weten!

JOS : (*met dikke tong*) Ik heb nogal dikwijls een neus voor zo'n zaken!

JOSE : Gij moet hier uw neus niet tussensteken, dat is hier een familiekwestie.